

Z RÁJE DO RÁJE

MÁME SE BÁT?
ČEHO A PROČ?

RYCHLÝ SPÁD ZÁVĚREČNÝCH UDÁLOSTÍ
BŮH NÁS VYUČUJE ROZVÁŽNOSTÍ

Milí přátelé, bratři a sestry.

Rok 2019 již začal, a věřím, že jsme se opět milovým krokem přiblížili příchodu Pána Ježíše. Čas přípravy již pomalu končí. Musíme si vypěstovat každou schopnost až k nejvyššímu stupni dokonalosti. Nikdo by neměl tvrdit, že nemůže odstranit své povahové vady. Dojdeme-li k takovému přesvědčení, určitě se připravíme o věčný život.

Každý, kdo je vírou poslušný Božích přikázání, dosáhne stejně bezhříšného stavu, v jakém žil Adam před svým pádem. Odevzdejme se Kristu a žijme Jeho životem. To je přesně vyjádřeno slovy: „Být oblečen rouchem Jeho spravedlnosti“

Být připraven na příchod Pána Ježíše je záležitostí celého životního stylu, ne chvilková snaha. Až se ti, kdo se vydávají za Boží lid, začnou směřovat se světem, žít tak, jako žije svět, až se budou oddávat zapovězeným radovánkám, až se rozmařilost světa stane rozmařilostí církve a všichni se budou radovat,

že je čeká na zemi mnoho blahobytu – tehdy, náhle jako blesk z nebe, přijde konec jejich skvělých vidin a klamných nadějí.

Usilujme o Boží posvěcení, to znamená ochotně vykonávat každodenní povinnosti v dokonalé poslušnosti Boží vůle. „Tiché svědectví, pravý nesobecký zbožný život, působí nenápadným a téměř neodolatelným vlivem. Jestliže ve svém životě projevujeme povahu Ježíše Krista, spolupracujeme s Ním na záchraně lidí. Čím rozsáhlejší je náš vliv, tím více dobra můžeme vykonat. Budou-li se Kristovi následovníci řídit příkladem svého Pána, promítnou zásady Jeho zákona do svého každodenního života a svými činy prokáží, že milují Boha nade všechno a své bližní jako sebe samé, církev získá moc, která ovlivní svět.“ (COL 340)

Chci sobě a všem, kdo čtou tyto řádky, položit na srdce: Čtěme spisy Ducha prorockého, studujme Bibli každý den, a všechny pravdy ukládejme do srdce, aby nás ten

IMPRESUM

Z RÁJE DO RÁJE

Nezávislý časopis Z ráje do ráje sleduje misijní účel. Časopis vychází nepravidelně. Cena jednotlivého výtisku je 30 Kč plus poštovné. Redakce a případní spolupracovníci pracují bez nároku na odměnu. Rádi bychom zaslali časopis na sběrné adresy, snížíme tím náklady na poštovné a uspoříme spoustu práce. Máte-li zájem, můžete si časopis objednat na adrese redakce. Žijeme v čase, kdy se dějiny tohoto světa uzavírají, jdeme přímou cestou za Bohem, naším Vykupitelem. Časopis můžete nabídnout svým sousedům, známým a spolupracovníkům. Mnozí z nich jistě o radostné zvěsti evangelia neslyšeli.

Redakce:

Marcela Juřicová
Alena Hotová
Petra Bauer

Adresa redakce:

Vydavatelství a nakladatelství
Marcela Juřicová - Ráj
Lubenská 630
73911 Frýdlant n. Ostr.
Tel: 00420 773 068 047
E-mail: jaromar66@vodafone.de
jaromar66@volný.cz
IČ: 02291959
MK ČR E 15637
ISSN 1801-0059

Bankovní spojení:

Komerční banka Frýdek Místek
Číslo účtu: 86-5795310207/0100
IBAN:
CZ660100000865795310207
BIC:KOMBCZPP

Layout: Petr Poslušný

OBSAH

2	Milí přátelé, bratři a sestry REDAKCE	ÚVODNÍK
5	Máme se bát? Čeho a proč? F. POSLUŠNÝ	„BOJTE SE“
14	Rychlý spád závěrečných událostí J. KOVÁČIK	DOBA KONCE
22	Bůh nás vyučuje rozvážností P. ŠULÁK	ROZVÁŽNOST
24	Zkušenosti V. SPURNÝ	ZE ŽIVOTA
26	Žít bez Prostředníka znamená žít bez hříchu	EGW
27	Mučedníci křesťanské víry N. MOLDOVAE	Z KNIHY...
28	Mé ovce slyší můj hlas	PASTÝŘ
30	Pozvánka	
31	Reklama	

» *Milost vám a pokoj od
Boha Otce našeho a Pána
Ježíše Krista.* «

Řím. 1,7b

den nezastihl nepřipravené a nemohli bychom být na hostině Beránkově. Podobenství o deseti pannách je velmi, velmi závažné. Prosme o opravdové odevzdání se našemu všemohoucímu Bohu.

Přeji sobě a nám všem, abychom zvítězili nad svým „já“

Prosím, ještě se zamysleme nad pravdivým příběhem: Minulý rok, když jsem byl v Idahu, přišla za mnou jedna mexická lékařka a řekla: V Mexiku mám ordinaci a můj partner byl osloven katolíkem, který mu řekl: „Náš biskup umírá na rakovinu,“ ale ví, že vy adventisté máte zvláštní zdravotní poselství. Byli byste ochotni ho léčit? Doktor souhlasil pod podmínkou, že bude moci tomuto biskupovi dávat biblické hodiny. Chtěl mu totiž vysvětlit, odkud toto zdravotní poselství pochází. Biskup souhlasil a začal chodit do ordinace. Doktor pro něho vytvořil speciální program, a také se s ním modlil. Brzy se začala rakovina ztrácet a nakonec úplně vymizela.

Ted' byla řada na doktorovi, aby zaklepal na dveře biskupa: „Zdravím vás pane, jsem tu, abych vám dal biblické hodiny, mohu vejít?“ Biskup řekl, prosím, jste vítán. Chvíli spolu hovořili a pak

se doktor zeptal: Rád bych s vámi hovořil o Duchu prorockém a o tom, jak jsme získali zdravotní poselství. Mohl bych?“

Biskup řekl: „Ano, ale než začnete, mohl bych vám něco ukázat? Pojd'te se mnou do mé knihovny!“ Doktor byl šokován. Tam v regále měl biskup vyrovnány všechny knihy Ellen Whitové. Pane biskupe, jak jste pro všechno na světě získal tyto knihy? A on řekl: „Já jsem je všechny i četl!!!“ Vy jste je četl? A co si o nich myslíte?

„Já jsem jezuita a mojí úlohou je vše si přečíst a chci, abyste věděl, že my jezuité věříme, že Ellen Whiteová je pravým prorokem všech církví, které dnes existují. A věříme, že vše co napsala, je pravda. A řeknu vám ještě něco. Nechceme, aby adventisté věřili všemu, co píše, protože pokud tomu budou věřit, **tak budou vědět vše, co děláme a co plánujeme.**“

To byla ohromující zpráva pro našeho doktora. Ta ostuda!!! Jezuité vědí o všem, co máme, a věří všemu, čemu často ani my sami v podstatě nevěříme. **A proto nepřijímáme světlo, které nám bylo dáno!!! ■**

REDAKCE

MÁME SE BÁT? ČEHO, A PROČ?

Pixabay.com

„**B**ojte se“ tak začíná zpráva prvního andělského posla, který byl pověřen vyřídit ji lidu této země, dříve než bude pozdě.

Ve Zjevení se to prý anděly jen hemží, řekl při určité příležitosti jeden člověk, když jsme hovořili o 14. kapitole Zjevení. Za okamžik se dozvíte, co mi tento člověk také pověděl a jak byl na své znalosti pyšný. Nemohl však pochopit, že by měl mít z andělů strach. Ani malé děti se jich prý nebojí. A to množství andělů mu také trochu dělalo potíže a ještě větší problém měl s tím, když jsem mu pověděl, že ve Zjevení vždycky a za všech okolností nemusí andělé nutně znamenat nebeské bytosti a už vůbec nemusí být celí bílí a s křídly, jak se často malují. A tento člověk

dále pokračoval: „Před časem se lidé báli *eboly*, ale strach je brzy opustil. Stále přetrvává obava z masového přistěhovalectví, nebo také problém tzv. „*brexitu*“ a podobně. Mohli bychom pokračovat dále. Ale bát se andělů, tak dobráckých stvoření, i když je jich ve Zjevení mnoho, to snad je jakási pisatelova „fobie“. Pousmějete se tomu, co mi ještě řekl, než jsem se dostal ke slovu.

To není jen smyšlená představa, to je prostý fakt a kolik je čtenářů, kteří to vědí a rozumí tomu? Dejte si někdy, až vám bude dlouhá chvíle, práci s tím, anděly spočítat, a poznat jejich totožnost a navíc ještě k tomu chronologicky seřadit jejich zprávy. Uvidíte, že to nebude tak snadné, jak se na první pohled zdá. Když jsem jistého času o tom hovořil s jedním „znalcem“ Zjevení, pověděl mi: „To já už dávno znám.“ Nechtěl jsem ho zkoušet, to bych si nedovolil, ale zeptal jsem se, co si myslí o 14. kapitole Zjevení. Ukázalo se, že ani neví, co obsahuje, ale a to mu budiž ke cti, hned řekl: „Á, to je kapitola, kde je to trojandělské poselství...“ „Ti tři andělé jsou velmi důležití, už ta trojka je svým způsobem významná řekl.“ To je pravda, odpověděl jsem mu na to, ale ještě jste na další tři anděly zapomněl, protože je jich tam celkem šest.“ „To ne, odpověděl na to on.“ Ale ano, jen se lépe podívejte, řekl jsem a ukázal mu, že to tak skutečně je. „Vidíte, toho jsem si nikdy nevšiml.“ odpověděl. Tady tento dialog přeručíme a podíváme se do svých Biblí, že to tak je. A co víc. Také s identifikací andělů budou určité „problémy“, a což potom s jejich zprávami! V tomto zamyšlení se na jejich poselství zkusíme podívat. Uvidíte, na rozdíl od onoho znalce, že na jejich sdělení je stále co objevovat. Je historická pravda, že světla přibývá postupně, jako když se rozednívá.

První anděl 14. kapitoly

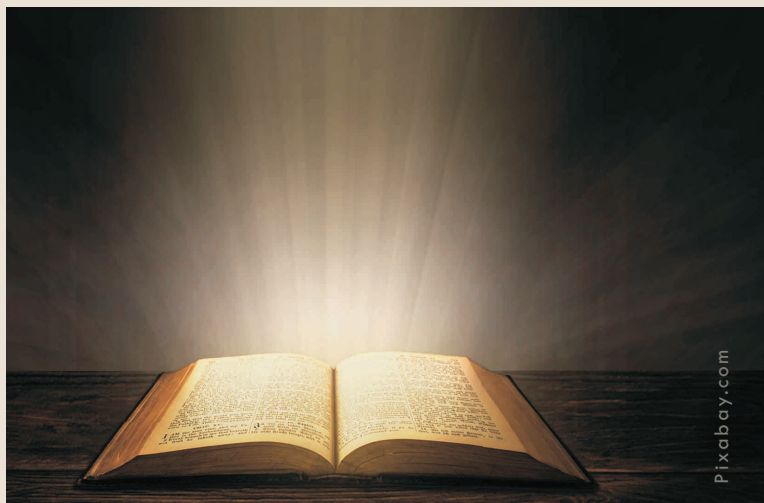
Tento anděl se ukazuje Janovi, jak letí prostředkem nebe. Letící, to znamená v pohybu. Znamená to, že má křídla, jak bývají andělé zobrazováni? Někdo se zase zeptá, co to znamená prostředkem nebe. To ani moc zajímavé není. Kdyby po obloze „letěl“ jakýmkoli způsobem, vždycky „poletí“ středem, to už dnes víme, protože země je kulatá, tak předmět, který se po obloze (nebi) pohybuje, opisuje kulatost země. Ve Starém i Novém zákoně rozumíme pod pojmem nebe a země atmosféru vesmíru. Výjimečně také místo, kde vládne Bůh; bývá to patrné z kontextu.

To, co je mnohem zajímavější je, „věčné evangelium“. Je (bez rozdílu) určeno všem, kteří jsou na zemi. Následuje hlavní část první zprávy pro obyvatele země. Nezní příliš povzbudivě. „*Bojte se Boha.*“ To je první část. Druhá se týká „*klanění*“ – nebo také můžeme říci „úcty.“ Lidstvo vzdává úctu kdečemu a klaní se také leccemus, hlavně svým výtvorům. Pokud jde o jednotlivce, ti pak se často klaní sami sobě, nebo svým dětem a tomu, co dokázali. Vraťme se ale znovu k andělu a jeho poselství.

Věčné evangelium

To je potěšitelná zpráva. O čem je řeč? Poselství prvního anděla se bude promítat a vinout jako zlatá nit zbývajícími dvěma poselstvími. Ústřední postavou evangelia je Ježíš Kristus jako Bůh i člověk. Tak tomu bylo a bude. Také ústřední postavou celého Zjevení je Ježíš Kristus. Nic není v evangeliích tak potěšitelné a pro lidi tak nadějně, jako osoba Ježíšova. Tak tomu bylo po tři roky jeho působení mezi lidmi a tak tomu bude i u soudu. Skutečnost blížícího se soudu, přináší znepokojení. I v občanském životě. Vidina blížícího se soudu, navozuje strach a obavy. Nadcházejícího (přicházejícího) soudu všech lidí, se nemusí bát ti, kteří se ve svém životě spojili s Ježíšem, obhájcem těch, kteří v Něho doufají a žijí tak, jako žil On. Mnozí spojili svůj život s Kristem jen formálně tím, že se nechali pokřtít a zapsat do matrik. To nebude stačit, pokud si žijí podle svého.

Boží požadavky jsou poměrně přísné, ale jsou splnitelné. Boží požadavky nenaplníme vlastní silou, ani skutky života, což mnozí neradi slyší, protože na to spoléhají, ale záchranu najdeme v ospravedlnění vírou v Ježíšovy

skutky, když na soudu Ježíš předloží svůj bezhříšný život, místo života věrného následovníka v praktickém životě. Soud to vezme v úvahu a přihlédne k tomu. Ten, o němž to Ježíš prohlásí před soudem, se nebude muset bát. V tomto případě se také hovoří o ospravedlnění milostí skrze víru. Ke konci devatenáctého století prohlásil jeden z těch, kdo to pochopili, že jen málo lidí tomu rozumí, ale hodně těch co tomu nerozumí, se domnívá, že budou pro své skutky zachráněni. Je to Boží dílo, v němž zásluhy a sláva člověka mají malý význam. Bůh dělá pro člověka to, co pro sebe nemůže udělat sám. To je jádro pravdy o ospravedlnění skrze víru, které je obsaženo v povolání všech tří nebeských poslů. Jde ale také o to, nemá-li na tomto poselství mít účast každý, kdo říká, že tomu věří. To by měli všichni čtenáři Bible zvážít a uvěřit-li mu, tak by se měli podílet na hlásání poselství spolu s nebeskými posly, kteří zvěst představili a pokračování ponechali lidem.

Co znamená „bát se Boha?“

Jak už bylo naznačeno, ti kdo žijí tak, jako žil On, se nemusí Boha bát. Měli by Ho ctít a vážit si toho, jak se postaral o ty, kteří Mu uvěřili, nemusí se Ho však děsit. Ospravedlnění vírou, jak jsme si řekli, je osobní, každodenní setkávání se s Bohem v modlitbě a přemýšlení o Jeho Slově.

Představme si, že by se mi podařilo, co je nemožné: Ospravedlnit se svými skutky. Kdo by si zasloužil slávu? Jak bych ho uctíval, když slávu bych vztáhnul na sebe. Kde by pak bylo dílo, které pro člověka vykonal Ježíš Kristus? Mohli bychom ještě hovořit o slávě věčného evangelia? Hodně lidí to tak dělá. Tam, kde není přítomná Boží sláva je o to víc slávy lidské. Honosíme se, jak dobře to děláme, jak sloužíme jiným, často ale proto, aby více vynikla naše sláva a chlouba. To je Achilova pata člověka, který není spojen s Kristem. Vlastní chvála bývá původcem znehodnocení celého života, nebo společenství. *1Kor. 5,6*. Také někteří mužové a ženy, o nichž svědčí Písmo, dávali pozor, aby se nad míru nepovyšovali a nebyli nepatříčně ambiciozní. *Gal. 6,14*. Také je nebezpečné a zavrženíhodné, vztahovat na sebe jakýkoli úspěch a chválu, kterou by zasloužil někdo jiný. Souvisí to už se zmiňovanou nezřízenou ambicí. Velký příklad této nezřízenosti nám zanechala stará historie Egypta, respektive její slavný faraon Rameses II.

Ten nebyl ani tak slavný, jako spíše „slavomanský - zloděj.“ Co se ukázalo? Ve své touze po uznání a povýšenecké slavomanii, udělal něco, co se vidí zřídka. Všichni jeho slavní egyptští předchůdci na trůnech si nechávali stavět monumenty svých úspěchů. Tak to bývalo obvyklé v egyptské historii. Aby jeho sláva převýšila slávu předchůdců, nechal na jejich památnících vyrýt své vlastní jméno místo jejich. Tak hieroglifické nápisy svědčí místo o jejich slávě, o slávě Ramesese. Tak mohou ti, co nezřízeně touží po chvále a slávě okrádat Boha a Krista o čest, která mu patří. V tomto poselství náleží ale chvála a sláva podle v. 7. Bohu a Kristu. Na soudu budou potrestáni ti, kteří na úkor jiných vyvyšovali sebe. Bůh a Kristus jsou hodni chvály. Nikdo jiný, také nic chvályhodného pro lidstvo zaprodané Satanu, neudělal.

Vidění, které Janovi hlasitě oznamoval nebeský posel, a měli v něm pokračovat a oznamovat ho dál Ježíšovi následovníci, znamenal pro Jana porobení vlastního národa v době, na kterou žádný Žid rád nevzpomínal. Byla to smutná historie národa, kdy ztratil svoji svobodu a nezávislost a nikdy už ji potom nezískal, kromě krátké doby za časů Makabejců. Potom přišel nenáviděný Řím, jehož nadvládu Jan zažil a který měl mnoho společného se zmíněným Babylonem. Nejdříve ale něco málo o starém Babylonu.

Počátek Babylona

Jeho historie je velmi stará. Počátek Babylona je zaznamenán v *1Moj. 11, 1-10*. Ve verši desátém se říká, že lidé po potopě postavili mimo jiné i Babylon. Samozřejmě že ne tak krásný, jaký známe z popisu Danielova, za časů Nabuchodonozora, jeho nejslavnějšího, ale také nejzpuštěnějšího a pyšného vládce. S některými jeho atributy se ještě setkáme později.

Jeho zakladatel (Babylona) Nimrod, byl pravnukem Noeho, to je možné vyčíst z Bible. Další zajímavosti kolem Babylona najdete v knize Alexandra Hislopa: *Druhý Babylon*, kde popisuje některé podrobnosti, které v Bibli nenajdete, ale zdají se být reálné. Někteří badatelé zpochybňují původní prameny, z kterých čerpal, Bible ale potvrzuje, že nebyly vymyšlené a hlavní postavy identifikuje.

Podle tohoto autora, nebyl Nimrod bezbožný. Jeho žena Semiramis byla královnou starého Babylona, tehdy Bábelu. Co se stalo po smrti Nimroda je podle autora nejen zajímavé, ale mělo i vliv na některé skutečnosti už ve starém židovství a ještě více na novodobém pojetí zliberalizované křesťanské církve.

Po smrti Nimroda se královně Semiramis narodil syn. Na tom by nebylo nic divného, ale také nic chvályhodného, kdyby... to kdyby bylo v tom, že královna namluvila lidu, že otcem jejího syna je duch zemřelého Nimroda. Přesvědčila lid, že se Nimrod vtělil do slunce a dává lidem požehnání světla a tepla, nutného k životu, a tak se stalo slunce bohem, kterého lidé uctívali. Říká se od jisté doby rčení, „že lid chce být klamán,“ pak je to pravda v případě, že někdo zneužije pravdu tak, že do ní přimíchá část bludu takovým způsobem, že na první pohled vypadá jako pravda. A to byl tento případ.

Nemanželský syn nebyl důsledkem jejího zbožného života, ale bezbožné rozmařilosti po smrti Nimroda. Semiramis udělala „z nouze ctnost“ jak se také někdy říká. Důsledkem ale bylo, že se po mnoha staletích stalo to, co bylo prorocky předpovězeno. Lidé, kteří měli vést lid ke svému zachránci, řekli: To už tady kdysi bylo a nebyla to pravda. O to se postaral Satan a rád, jako se postaral o blud se synem Semiramis.

Kdo byl ten nemanželský syn a jak se jmenoval? To už je v Bibli zapsáno a tak se znovu vrátíme na stránky této knihy. Před tím si ale ještě přečteme slova Alexandra Hislopa, který říká: „Lid uctíval Nimroda, Semiramis, ale i TAMUZE. Tak se nemanželský syn podvodnice Semiramis jmenoval. Stal se z něho lovec, jako byl jeho otec, ale asi ne tak dobrý, protože jednou ho při lovu zabil divoký kanec. Lidé ho začali oplakávat a uctívat, stejně jako jeho rodiče“. Mnozí si pomyslí: Ale co to má společného se starými Židy a jak to s nimi souvisí?

Síla a moc bludu

V knize Ezechiel se to dozvíte. *Ez. 8,12-14*. Pohané měli mnohá božstva, Židé měli jen jednoho Boha – Jahveho. V době, kterou popisuje prorok Ezechiel, to vypadalo v židovstvu tak, jako mezi pohany. Jistě tomu tak

nebylo ve všech vrstvách lidu, byli i zásadní skupinky, ale těch nebylo mnoho. Další verše do konce kapitoly líčí to, co je hanbou lidu, který se honosil Božím vyvolením. Byl to „Babylon“ v řadách Izraele.

Uctívání Nimroda a Tamuze, sluneční kulty, byly tím truchlivější, čím více se vlivem slunce zkracoval den. Jakmile ale začali lidé pozorovat, že se den prodlužuje a slunce se vrací, oslavy nabíraly masovější podobu a byly také veselejší. Tak to dělali pohané.

Když se Boží lid ve starodávnu zpronevěřil Bohu, pochytil mnoho z pohanských zvyklostí a zanesl je do svého bohoslužebného kultu. Tak se konaly nimrodovské a tamuzovské oslavy a svátky na počest slunce byly ustanoveny na 25. prosince. Pak byl ustanoven ještě další svátek.

Od tohoto data odpočítali 9 měsíců a tak určili den početí Tamuze. Uctívali ho jako den neobvyklého početí, zázračného početí, tak, jak jim to nalhala nemravná Semiramis. Lid tomu zase uvěřil. Ten den byl nazván jako „První den slunce“, takže den početí Tamuze, který zahynul při lovu, se pravidelně slavil v čase jarní rovnodennosti, kdy dni a noci byly stejně dlouhé. Pravidla a zákonitosti vesmírného Tvůrce tak byly vztaženy na zbožštělého syna bezbožné ženy. Zlo a jeho zhoubný (omamný) vliv, nese dodnes své ovoce.

Křesťanská církev smísila později jasnou Boží řeč s bludy a tajemnostmi pohanství tak, že mnozí dodnes neví co je pravda, a celé křesťanství je tím v mnoha směrech poznamenáno. Téměř všechny symboly a ustanovení, které svému lidu dal jejich Bůh, byly co do významu a cíle, který sledovaly, pozměněny pohanskými bludy v režii satana.

Tím více potom vynikne varování Ježíšova učedníka, když říká: **„Mnozí bludaři vyšli na svět...“** Často se ale lidé ptají, (a s tím souhlasíme, protože podle toho to také vypadá ve světě a společnosti a dlužno dodat i v církvích), ale jak blud poznáme, když je tak obtížně poznatelný?

Tentýž Ježíšův učedník zase dává odpověď na otázku těch, kteří se upřímně tážou: **Po tom poznáváme Ducha pravdy a ducha bludu: Každý kdo (říká že) zná Boha, poslouchá nás,** (a jeho Slovo, protože

je pravda), **každý kdo není z Boha, neposlouchá nás**, (ani jeho Slovo.)
A dodává: Tak se pozná Duch pravdy a duch bludu. Je to obtížné? **N e n í!**

Z toho všeho co už bylo uvedeno, (mnoho zajímavých detailů z jistých důvodů nemohlo být popsáno), můžeme vidět a poznat, jak se nepřítel Boží a lidský snažil potupit Božství Otce a Krista v dávných dobách. Až se jednou stane Bůh člověkem (a tomu zatím nerozuměl, jak se to stane), bude pokračovat ve svém zhoubném díle i proti Bohu v osobě Ježíše Krista.

Klanění se

Je projevem úcty. V knize Ezechiel je smutný obraz toho, jak se Boží lid klaněl modlám, místo Bohu, který toho pro svůj lid tolik vykonal. Později se u toho ještě zastavíme a podrobněji o tom pohovoříme. Žádná socha, byť by představovala Boha či Ježíše není hodna klanění. I přikázání to zakazuje. Je to ohavnost, kterou Bůh bude trestat i na těch, kteří ze soucitu ke svým předkům v tom pokračují. To je poselství, které máme povinnost oznámit světu. Není ale mnoho důkazů, že by se tak dělo. Káže se jiné evangelium; jak dobře všechno děláme, organizujeme, a tak dále. Žádná sebereflexe, ani absence čehokoli. Nezní to moc pěkně, je to ale potřeba říci, a ještě větší potřeba je změnit to. O takzvaném „trojandělském poselství“ se moc nemluví a ještě méně káže. A to napříč všemi protestantskými církvemi. Je to škoda, protože je to poslední varování, které by mělo zaznít a dát lidem novou naději. Jakou a proč? Naději novou a živou, že Kristus je náš Spasitel. Jedině v něm můžeme dosáhnout ospravedlnění před Bohem. To je ústřední motiv poselství tří andělů. Sami svým úsilím to nemáme moc změnit, ani jinak odhalit dnešní skutečný T A J E M N Ý B A B Y L O N. Ve výjevu, který viděl Jan a hlasitě oznamoval nebeský posel, mají pokračovat Ježíšovi následovníci. Jan to zažil jako smutnou vzpomínku na porobu vlastního národa za vlády poslední čtvrté šelmy, která svojí vojenskou silou a mocí pohltila celou řadu království, včetně Židů. Ti už dlouhá léta nebyli svobodni, kromě krátkého času za vlády Makabejců. Potom znovu upadli pod moc římských císařů. Ke konci jejich vlády, vyrůstá nová šelma tělesné a duchovní moci, tajemného Babylonu.

Poselství nebeských andělů má svět varovat před podvodnými praktikami „šelem“ a jejich jednáním, v režii Kristova odpůrce. Uctívání Krista zfalšoval tak, že vztáhl způsob a smysl u ctívání na sebe. Podařilo se mu, že byl zaveden náboženský kult, kterému slouží mnoho lidí v domněnání, že tak je to správné.

Výjev, který viděl Jan a hlasitě oznamoval nebeský posel, měli dál šířit Ježíšovi následovníci. Pro Jana znamenal porobení vlastního národa v době, na kterou žádný Žid rád nevzpomínal. Byla to smutná historie národa, kdy ztratil svoji svobodu a nezávislost a nikdy už ji potom neměl získat, kromě krátké doby za časů Makabejců. Potom přišel stejně nenáviděný Řím, jehož nadvládu Jan zažil a který bude mít něco společného se zmíněným Babylonom.

Inspirované slovo novozákonních pokračovatelů, Ježíšových učedníků, je zatlačováno do pozadí a nahrazováno tradičními bludy, kterým ani lidé moc nerozumí a říkají: Jak ale ty bludy poznáme? Jak? Dotkli jsme se toho, domnívám se, zřetelně a věcně už v průběhu tohoto pojednání, když jsme hovořili o tom, jak na poselství reagoval Ježíšův učedník Jan. Stručně to můžeme říct asi takto: Přestaňte relativizovat Písmo a žijte podle něho. Zachráněni budou ti, kdo žijí podle učení Písma, ne podle učení kterékoli církve.

Některým se to ale nelíbí a tak mnozí nežijí podle směrnic Písma, ale podle přání svých porušených žádostí. Nezdá se jim, že ospravedlnění milostí, prostřednictvím pouhé víry v zásluhy Kristovy by mohlo stačit. To je hlavním smyslem prvního poselství a silně zaznívá i v dalších dvou voláních. Pokud jde o spásu, stojí skutky člověka zcela ve stínu, nejsou na prvním místě jako příčina spásy. Jsou ukazatelem naší víry, je-li opravdová nebo jen nic neříkající proklamace. Trojitě volání je poslední varování, potom už přichází to, čeho se mnozí obávají. Mají důvod se obávat??? Nebudou-li reagovat na volání třech andělských poselů a budou-li lhostejní k řeči Boží a Písmu svatému, obavy budou opodstatněné, i když andělé vypadají tak lidumilně a dětsky neškodně. ■

F. POSLUŠNÝ

RYCHLÝ SPÁD ZÁVĚREČNÝCH UDÁLOSTÍ

Evangelista
L u k á š
zaznamenal
velice důležitou
informaci. Pochází
od Pána Ježíše
a je adresována
právě nám, žijícím
v závěru dějin
tohoto světa.

„Toto pak vězte, že
byť věděl hospodář,
v kterou by hodinu
měl zloděj přijít
bděl by zajisté a

nedal by podkopat domu svého. Proto i vy buďte hotovi, nebo v kterou hodinu
se nenadějete (netušíte), Syn člověka přijde.“ L 12, 39. 40

Jako ASD světící Sobotu čtvrtého přikázání Božího zákona, také (rovněž)
vyznáváme, že očekáváme i Druhý příchod Ježíše Krista. Tento příchod bude
nejslavnější událostí v dějinách nejen naší Země, ale i celého nekonečného
vesmíru. Taková událost se totiž doposud nikdy neuskutečnila! Jestliže se
lidé dobře připravují na zvláštní (mimořádné) události, tím pečlivěji se na
tuto událost **musíme** připravit my. Jeho příchod nás nesmí zaskočit ve fázi
přípravy (připravování, vylepšování), ale v takovém stavu, jak to vyjádřil Ježíš:
„BUĎTE HOTOVI!“

Pixabay.com

Jistě známe výrok: „Poslední události budou následovat jedna za druhou.“ Asi tak, jak k Jobovi přicházeli jeho služebníci a ohlašovali katastrofální události. První ještě nedomluvil a už za ním stál další a pak další a další... „Události, jež se budou odehrávat na této Zemi, nemůžeme ani tušit. Lidskými nástroji pracuje satan. Lidé, kteří usilují změnit Ústavu (USA) a protlačit zákon o vynucování svěcení neděle, si málo uvědomují, jaké to bude mít následky. Stojíme bezprostředně před krizí.“ 5T 753

„Poměry, které panují ve společnosti... ohlašují hromovým hlasem, že hodina soudu Božího již přichází a že konec všech věcí pozemských je nablízku. Stojíme na prahu rozhodné chvíle věků. Soudu Boží přijdou v rychlém sledu, jeden za druhým...“ PK 181 (staré vydání) PK 278 angl.

Nepřipravenost – tragické následky. Předpotopní svět – Noe – 120 let

Bývalý celník Matouš zapsal velice závažná Ježíšova slova, vztahující se k Jeho příchodu. Lidem se bude zdát, že vše „běží“ ve starých kolejích. Vše je v „normálu“ – říkají, jak by tedy mohl nastat konec světa a Ježíšův příchod?

“Jako totiž před potopou lidé jedli a pili, ženili se a vdávali, a to až do dne, kdy Noe vstoupil do archy, a nic netušili, až přišla potopa a všechny zachvátila, právě tak bude při příchodu Syna člověka.“ Mt 24, 38.

1. Obyčejně – v souvislosti s potopou, se uvádí, že Noe 120 let varoval, kázal a ohlašoval příchod Božího hněvu na bezbožný a zvrhlý svět své doby – v podobě potopy. A jako důkaz stavěl „něco“ k záchraně... Tento počet STODVACET uslyšel Noe od Boha (Gen. 6, 3). Bůh je ten, kdo určuje ČAS dnů, nebo let. Podobně i asyrským obyvatelům, pro jejich nepravosti určil 40 dní – a pak mělo přijít zničení Ninive.

120 let můžeme chápat dvojím způsobem: (1) Od nynějška se lidský věk (život) z dosavadních bezmála tisíce let postupně zredukuje na sto dvacet... (2) Tuto časomíru můžeme ovšem chápat i tak, že Bůh v „předstihu“ varoval hříšné lidstvo a soud se dostavil po vyplnění sto dvaceti let od zahájení stavby korábu.

E. G. Whiteová tuto myšlenku komentuje takto: „Boží poselství bylo pro Noema skutečností... Jeho slova doprovázela moc... Spojení s Bohem ho plnilo nekonečnou silou, když po sto dvacet let jeho varovný hlas doléhal k sluchu této generace...“ Odrážet Krista 4. listopad, str. 314 (převzato ze ST 1.4. 1888)

„Když nepravosti lidu před potopou pohnuly Boha k tomu, že seslal na Zemi potopu, **oznámil lidem nejprve svůj záměr, aby jim dal příležitost odvrátit se od zlých cest.** (důraz přidán) Po sto

dvacet let jim zněla v uších výstraha, aby činili pokání...“ GC 338

„Sto dvacet let před potopou zjevil Bůh Noemovi prostřednictvím svatého anděla svůj úmysl a nařídil mu, aby zbudoval archu. Při stavbě archy měl zvěstovat, že Bůh sešle na zemi povodeň, **ABY ZAHUBIL BEZBOŽNÍKY...** PP 58/PP 92 angl.

Loď záchrany byla připravena. Zpočátku ji lidé obdivovali... Život běžel dál... Zdálo se, že se nic neděje a ani nebude dít něco mimořádného... Nakonec události nabraly rychlý spád.

Pro závěrečnou dobu naší Země, týkající se Ježíšova příchodu, Lukáš řekl: „A jakož se dělo za dnů Noe, tak bude i za dnů Syna člověka. Jedli, pili, ženili se, vdávali se až do toho dne, v kterém Noe vešel do korábu, i přišla potopa, a zahladila všechny.“ L 17, 26. 27

„Blíží se druhá bouře. Země bude opět smetena zničujícím hněvem Božím a hřích a hříšníci budou vyhlazeni. Hříchy, které přivolaly na svět před potopou

Boží pomstu, jsou páčány i dnes. Z lidských srdcí zmizela Boží bázeň na Boží zákon lidé nedbají, nebo jím pohrdají.“ PP 64/PP 101 angl.

2. Boží soud nad SODOMOU

V Sodomě vládlo veselí a hýření, hodování a opilství... Lidé se otevřeně protivili Bohu a Jeho Zákonu a libovali si v násilnostech.“ PP 108/PP 157 angl.

Boží shovívavost má své hranice, „mantinely“ – jak se tomu říká v současnosti. Když hřích v Sodomě dosáhl svého vrcholu, vstoupili do města Boží andělé pověřeni vykonat soud – zničení bezbožného místa.

„Poslední noc Sodomy se přiblížila... Večer se snesl na krásnou a klidnou krajinu... Náhle a neočekávaně, jako blesk z jasného nebe, propukla bouře. Jahve dštil síru a ohně z nebe na města a úrodnou nížinu.“ PP 111, 113/PP 159, 162-3 angl.

3. Rychlý průběh událostí v Getsemane

Po ukončení slavnosti Paschy, se Ježíš odebral s jedenácti učedníky do Getsemanské zahrady. Tři z nich si vzal do své blízkosti na místo, na kterém měl bojovat závěrečný zápas, zda má z Otcovy ruky přijmout hořký kalich utrpení pro záchranu hříšného lidstva.

Do tohoto těžkého boje potřeboval i přítomnost a účast svých učedníků. Proto tyto tři vyzval, aby s Ním bděli na modlitbě. Zde, ve stínu starých olivovníků, třikrát padl na svoji tvář a modlil se: „Otče, chceš-li, přenes kalich tento ode mne, ale však ne má vůle, ale tvá se staň.“ L 22, 42

Když se dvakrát k těm třem učedníkům vrátil, spali. Vzbudil je a znovu vyzval k modlitbě. Když přišel potřetí, opět spali. Proto jim řekl: „Spěte již a odpočívajte. Aj přibližuje se hodina a Syna člověka zrazují v ruce hříšných. Vstaňte, pojďme. Aj přiblížil se ten, který mne zrazuje.“ Mt 26, 45. 46

Události zrady nabraly tak rychlý průběh, že učedníci byli zaskočeni svojí nepřipraveností. Nebděli a nemodlili se, a svého Pána a Mistra „opustili a utekli.“ Mk 14, 50

4. Závěrečné události naší Země jsou v pohybu

Jsme schopni se přizpůsobit jejich rychlému sledu? Jak se s nimi vypořádáme? Obstojíme? Nepřeválcují nás? Neopustíme TOHO, který dal svůj život za nás? Učedníci nebděli, a jak bdíme my v této době před Jeho příchodem? Jaké jsou naše priority? Co nás více přitahuje, Ježíš nebo přizpůsobování se světskému trendu?

Svět se děsí a hrozí nejisté budoucnosti... Není dne ani hodiny, aby sdělovací prostředky nepřinesly nějakou jobovskou zprávu! Vždyť toto vše se dotýká i nás. Boží lid musí zaujmout správné stanovisko a rozhodnutí k zásadám, zvláště k Sobotě, která bude „zkušebním kamenem“ věrnosti. Rada je jasná:

„Naše víra se musí opírat o Boha, neboť bezprostředně před námi je doba, kdy lidé (věřící) budou podrobena těžké zkoušce.“ 5T 753

„Ti, kdo zachovávají přikázání Boží a mají víru Ježíšovu, pocítí hněv draka a jeho zástupů.“ 9T 231

Nepřítel svatého Zákona a svaté Soboty, osnovatel nedělního zákona nespí! A co my? Spíme ve své laodicejské vlažnosti, zatím co on má plné ruce práce? Rychlost, se kterou pracuje, mu dává šanci na úspěch. **Máme svůj hledáček** zaměřený a vycentrovaný na informace, které popisuje Zjevení 13??? Pozorujeme, jak vatikánští vládcové přitahují na svoji stranu „celou zemi?“ Dobře si všimějme, jak kdysi protestantská Amerika se mění a mluví „dračím hlasem!“

Nebudeme-li bdít, budeme zaskočení jako učedníci v Getsemane! Mnozí tlaku podlehnou a od Soboty odstoupí. Vzdají se své „víry jednou dané svatým.“ Světít Sobotu bude totiž v té době velice riskantní a bude vyžadovat pevnou a odvážnou víru.

Na druhé straně však budou ti, „kteří ostříhají přikázání Boží...“ Přece musíme patřit k této – i když malé – skupině, „nebo nejsme nevěřící na cestě k zahynutí, ale věřící k získání věčného života.“ Žd 10, 39. „My ovšem neodpadáme k záhubě, ale věříme k záchraně“ Žd 10, 39 –

př. 21. stol.

Hledíme vírou k odměně, kterou má Pán připravenou pro každého vítěze. Nyní uvádím k povzbuzení výrok Boží služebnice: „Nemáme se čeho obávat v budoucnu, leda pouze toho, abychom nezapomněli na cestu, kterou nás Pán vedl a na Jeho naučení, obsažená v uplynulých dějinách.“ LS 196

To znamená, že se musíme držet naší „staroadventní identity“, mezníků svaté pravdy, která nám byla odkázána adventními průkopníky. Nepřítel se snaží přilákat na moderní „novoadventní identitu“, která je „protkána“ současným duchovním úpadkem!

Jednou Bůh vyzval Izaiáše, aby napsal velice zvláštní a varující výrok, který je adresován i nám - abychom byli obezřetní před číhajícím nepřitelem: „I řekl mi Hospodin: Vezmi sobě knihu (tabuli) a napiš na ní písmem lidským: K rychlé kořisti pospíchá loupežník.“ Iz 8, 1

Kdo je „loupežníkem“, na kterého si musíme dávat pozor? Satan, on nás chce připravit o svatost, nad kterou se nyní zamyslíme.

Závěr – nejvyšší standard

Svému izraelskému lidu vyvedenému z pohanského Egypta, položil Bůh laťku (příčku) do té nejvyšší duchovní polohy – na tu nejvyšší úroveň: „A vy budete mi národ svatý, království kněžské...“ 2M 19, 6 Tuto vznešenou úlohu a přednost jim několikrát připomínal. Proč? V Egyptě totiž za dlouhá léta na ni zapomněli. Zapomněli, že jejich praotec Abraham oddaně následoval svatého Boha, který ho vyvedl z Ur chaldejských! Proto jim ještě víc zdůraznil, jakou úctu mají k Němu mít. „Svatí buďte, nebo já svatý jsem, já Hospodin, Bůh váš.“ 3M 19, 2

Na jedné straně je SVATÝ BŮH, kterého radostně oslavují svatí andělé – na straně druhé Izrael, povýšený z otroka do svatého stavu – podobného Jeho charakteru. Proč měl Izrael oslavovat a chválit Boha? Neboť jej „vyvedl z peci železné, z Egypta ...“ 5M 4, 20

Jenže Izrael toto vysoké a svaté povolání častokrát znesvětil, jak v pláči vyznává Ezdráš: „Nebo nabrali sobě a synům svým dcer jejich a smísili se, símě svaté

s národy zemí a knížata a vrchnost první byla v tom přestoupení.“ Ezd 9, 2 (srovnej 4M 25)

Tato Bohem daná vysoká norma svatosti nebyla určena pouze lidu izraelskému, ale platí i pro nás! Apoštol Pavel říká: „Pokoje následujte a svatosti, bez níž žádný neužítí Pána.“ Žd 12, 14. To znamená, že do Boží slávy, zářící svatostí a čistotou nebude přenesen nikdo, kdo ji nezískal (neprožil) už zde. EGW napsala:

„Kristus nám nedal žádné ujištění, že dosažení dokonalosti povahy je snadnou záležitostí. Je to boj, zápas a pochod vpřed, den co den... Abychom mohli mít podíl s Kristem na Jeho slávě, musíme mít podíl i na Jeho utrpení... On zvítězil pro nás.“ RH 5. 5. 1910 (Synové a dcery Boží 10. července)

Jestliže pro nevěru a nesetrvání v svatosti byly z pravé olivy odstraněny přirozené ratolesti, budeme z pravého kmene vylomeni i my, když ve svatém obcování nesetrváme až do Ježíšova příchodu.

Při své práci na tomto článku jsem zalistoval v knize **Plíživý kompromis**, abych si přiblížil Crewsovy myšlenky, proč, pro jaké hříchy byli předpotopní lidé odstraněni potopou z povrchu Země. Crews se ve svém díle zamýšlí nad slovy – „jak bylo před potopou, tak bude i v čase Ježíšova příchodu“ a uvažuje nad tím, co se děje i v našich řadách. Zda morální hodnoty jsou podobné normě Bohem dané – svatosti, anebo té, jakou praktikuje svět. Uvádí takovýto obraz:

„Žel, že se to vše neděje jen za dveřmi církve. Svět si pomalu proklestil cestu do Církve ostatků: Dokonce i ve svatostánku (modlitebna) začalo být tolerováno postupné odhalování kolen a stehů. Přestali jsme se nad tím urážet, jak jsme si na tuto podívanou každým týdnem zvykali...“ str. 26.; Plíživý kompromis, Joe Crews

„Proto žádná opravdová křesťanka, která si uvědomuje důsledky takového jednání, nenosí šaty odhalující její tělo a vyvolávající zakázané touhy. S tím, jak šaty stoupají nad kolena, se vytváří příznivé prostředí pro hříchy...“ (tamtéž str. 27)

Uvědomujete si, kdo má největší radost z odhalení ženské nahoty, tolerované v církvi? S A T A N. A víte z čeho ještě má potěšení? Když se ve shromáždění používá (zpívá, hraje) hudba podbarvená rockem. Bratr David Gates říká:

„Dábel rád chodí do sboru. Ale pokud hrajete správnou hudbu, která uctívá Boha, nemůže vejít... Malý David přicházel a zpíval krásné Žalmy. A i když si ďábel dělal nárok v Saulově mysli, musel odejít, protože „nebeskou“ hudbu ďábel prostě nezvládne, nemůže vydržet, nemůže ji snést... Když vejdete do nebe a otevrou se brány JERUZALEMA, USLYŠÍTE ZPÍVAT ANDĚLY. USLYŠÍTE TU JEDINOU HUDBU, KTERÁ JE PŘIJATELNA. Všechno ostatní je nepřipustné...“ Přicházející. krize str. 12, 13

Pravé posvěcení – svatost, podobnost Bohu, zahrnuje v sobě nejen cudnost, nejen „nebeskou hudbu“ a zpěv, ale i všechno ovoce Ducha. Je jediným žebříkem vedoucím do nebe a má množství „příček,“ podobně jako v popisu apoštola Petra v 2Pt 1, 5-10

Dosáhnout svatosti není jednoduché! Ale spadnout z kterékoli příčky, je velice snadné. Když ve svém duchovním životě dosáhneme toho nejvyššího posvěcení, které nebe po nás vyžaduje, pak v něm budeme pokračovat v čistém a svatém prostředí nebes, v Ježíšově škole, jak zaznamenal apoštol Jan:

„Kdo jedná nespravedlivě, ať ještě jedná nespravedlivě,
a špinavý ať se ještě špiní,
ale spravedlivý ať ještě jedná spravedlivě
a svatý ať se ještě posvěcuje.“ Zj 22, 11 (PNS)

„Amen. Přijdi tedy, Pane Ježíši.“ ■

J. KOVÁČIK červen 2018

BŮH NÁS VYUČUJE ROZVÁŽNOSTI

Kdo oře v naději, orat má
1Kor. 1, 10

Je-li náš duchovní stav jako úhor, pole neorané, je to čas k hledání Hospodina. Orej však svůj úhor!! Kdo chce důkladně porozumět, co znamená orat na cizím poli, může si přečíst celou knihu Jobovu, nebo i knihu Žalmů. Je dobré vědět, že nemůžeme orat každý den, ale jen tehdy, kdy je správný čas na přípravě půdy pro setbu, čas, kdy budeme správně reagovat na působení Ducha svatého, který připravuje člověka ku pokání. Můj otec mi jednou říkal, že setba musí být do teplé půdy a za branami se má prášit. Rozsévá se vikev, rozmetá se kmín, před ním se seje pšenice a výborný ječmen i špalda na příhodném místě. Je to náš Bůh, kdo nás vyučuje jak moudře si počínat v přírodě i v duchovním životě. Rozsíváme, sejeme ke spravedlnosti, proto musí být semeno kvalitní, abychom mohli žnout k milosrdenství. Vymlouvat se na zimu v čas orání, podle Bible znamená, že jsme leniví.

Boží slovo upozorňuje, že nejen u člověka, ale i u celých národů může vzniknout situace, kdy se orat nedá, stejně jako nelze orat skálu volským potahem. Je to situace, kdy se lidské soudy proměnily v jed a ovoce spravedlnosti v pelyněk. Tehdy přicházejí Boží soudy. Pýcha, tvrdé srdce a bezbožnost je hřích. Horší než hřích sám, je vědomý boj proti Bohu nebo člověku. Jsou to nepravosti, které nás odlučují (vzdalují) od

Pána Boha. 2M 34, 21 Šest dní budeš pracovat, dne pak sedmého přestaneš. Přestaneš pracovat v čas orání i v době žní.

O Kainovi je psáno, že byl oračem. Jaká byla naděje člověka, když zhřešil? Bůh se však zachoval moudře (rozšafně) i šlechetně, a to proto, aby si člověk uvědomil, že jsme jako stvoření závislí na Stvořiteli, bez Něhož není možný trvalý život na naší zemi. Kain doufal sám v sebe, a své činy a to dovedlo jeho příznivce až k potopě. Jak je tomu dnes? Pán Ježíš naši dobu

přirovnává k době před potopou. Věda dnes už je tak daleko, že je schopná vyprodukovat život, ale nedokáže svému výtvaru dát smysl, jak tomu všemu kolem nás dal náš Stvořitel. Mnoho falše se dostává do křesťanského učení a stále se zmenšuje míra víry. Všude se hovoří o lásce, ale zapomíná se přidávat k ní rostoucí víru v Boha i v člověka.

Nedostatek víry se projevuje v rozpadajících se rodinách i sborech. Když má někdo problém – tak místo toho, aby se sbor sjednotil k pomoci, tak se rozdělí na tábory a nikdo nepomůže. Celá věc skončí v pomluvách a víra se oslabí. Nabízíš svým bližním v rodině, ve sbore i v občanském životě kalich falše, plný pomluv, nebo ses rozhodl, že budeš rozšířovat moudře, šlechetně a pravdivě, a nedopustíš se nepravosti, která by tě oddělila od Boha, i když se sám budeš považovat za věrného a věřícího? Učme se více z Božího slova, v Něm nalezneme Jeho pomoc pro každou situaci. Žádný, kdo vztáhne svou ruku k pluhu a ohlížel by se nazpět, není způsobilý pro království Boží. L 9, 62 ■

P. ŠULÁK

Zkušenosti

Jestliže by lačněl ten, kdo tě nenávidí, nakrm jej chlebem a žízni-li, napoj jej vodou! Nebo uhlí řěravé shromáždíš na hlavu jeho a Hospodin odplatí tobě. Př 25, 21.22.

V době zákazu zahlédl táta na protější straně ulice muže: To je fízl, toho už dlouho znám... Sestra se podívala přes záclonu a řekla: „Já mu zanesu koláče a horký čaj, vypadá dost promrzle...“ Než táta stačil protestovat, sestra už odcházela s dezertním talířkem se dvěma koláči a v druhé ruce nesla hrníček s horkým čajem. Viděli jsme, jak k muži přistoupila s pohoštěním a oslovila jej... Reagoval tak, že si vzal koláč i hrnek, a po zkonsumování koláče a čaje rychle odcházel... Ten člověk se již NIKDY na tom místě neobjevil. Tenkrát měl sledovat všechny, kteří vcházeli do domu a následně podat „hlášení“ na příslušném úřadě. Jenže ty koláče a čaj jej „odzbrojily“ a už tam nemohl zůstat. Šalamounova rada byla velmi účinná.

Zajisté i hněv člověka chválit Tě musí a ostatek zuřivosti zkrátíš. Ž 76,11.

Když vás pak vydají, nebudte pečliví jak anebo co byste mluvili: dáno bude vám v tu hodinu, co budete mít mluvit. Mt 10,19.

Když vás budou vodit do škol, k vladařům i k mocným, nepečujte, kterak a co byste mluvili, nebo odpovídali. L 12,11.

Naše sousedka, se kterou jsme museli sdílet společnou chodbu, byla hodně „zajímavá.“ Často docházelo k „řešení sousedských sporů.“ Dostavila se několikačlenná komise, aby vyřešila stížnost paní sousedky. Ta byla velmi horlivá a informovala: Víte, u nich se schází ta zakázaná sekta! Tuto sobotu tam bylo sto lidí! Mamka i taťka strnuli, byl rok 1954 – a byl ZÁKAZ CASD... Co k tomu říci? Do chvíle ticha promluvil jeden člen komise: „Paní Festcová, přišli jsme řešit SOUSEDSKÉ nesrovnalosti a ne SEKTU!“ Spurných jsou šestičlenná rodina, kdyby měl každý jen 20 známých a ti by se u nich v jeden den sešli, vás to nemusí zajímat. Když se podívám na společnou chodbu, tak vaše polovina je plná odpadků, to znamená, že chodíte po polovině chodby, která patří Spurným. Umýváte ji, když po ní chodíte? Odpovědí bylo nějaké nesrozumitelné zakoktání.

Především si vyřešte úklid společné chodby, protože chodíte po cizí polovině. Pokud jde o počet návštěvníků u Spurných, řekl jsem vám jasně svůj názor. Po té se „slavná komise“ odporoučela, a rodiče překvapeně odešli do bytu. Dnes, po dlouhé řadě let, si říkám: „Nebyl to Boží anděl v podobě člověka?“ Při dalších „řešeních“ se již nikdy neobjevil, ale jeho slova zanechala vliv na všech, kteří byli tenkrát přítomni a víckrát již nepadla zmínka o „zakázané sektě!“ Dnes to opravdu vnímám, jako naplnění zaslíbení Pána Ježíše...

V době, kdy se schylovalo k mému vyloučení z učebního oboru na základě „sobotní absence“ ve výuce i praxi, se mi snažil pomoci i bratr kazatel. Při pravidelných „návštěvách“ u církevního tajemníka jej v tomto směru informoval. Můj „vyhazov“ byl však rychlejší. Soudruh zástupce ředitele na učilišti a zároveň i předseda stranické buňky mi „zajistil“ konec učebního oboru i propuštění od budoucího zaměstnavatele. Po doručení rozhodnutí jsem osobně zašel za VŠEMOCNÝM církevním tajemníkem a tuto okolnost jsem mu oznámil. On se snažil, jak bylo jeho zvykem i POVINNOSTÍ, na mne „působit“ abych to vše dobře zvážil. Když skončil svou „domluvu“ řekl jsem mu (již neznám přesné znění své odpovědi, jen její „jádro“): Pane tajemníku, byl jsem lékaři odsouzen k smrti, ale Pán Bůh mi pomohl se uzdravit. Nepochybují o tom, že mi pomůže i dál; a když se nesmím vyučit, tak mi dá určité jiné uplatnění, jinou práci. Rozloučil jsem se, on se nezmohl na jediné slovo...

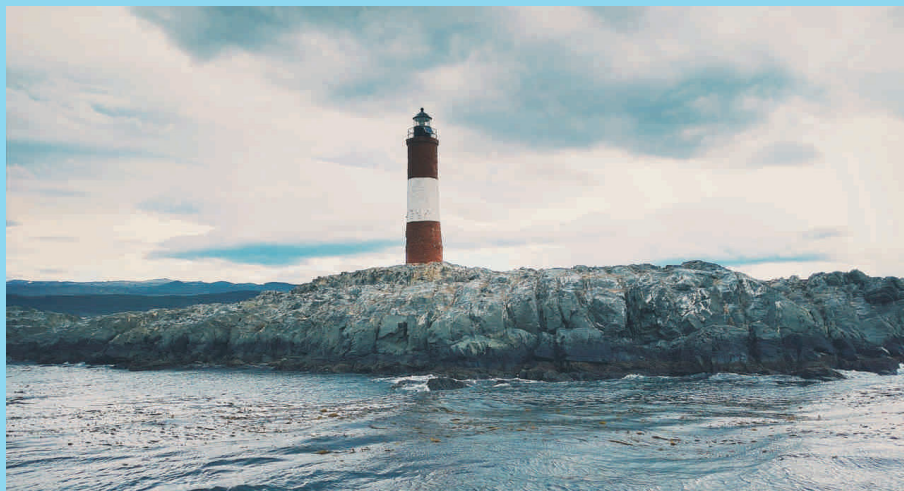
Po několika dnech mi br. kazatel říká: „Ty jsi položil církevního tajemníka na lopatky. Nevěděl jsem, že jsi u něho byl, ale on sám mi řekl: Ten váš vyhozený učen mi vrazil takovou facku, že jsem se nezmohl na odpověď. Následně jej seznámil s mou návštěvou i dalšími drobnostmi kolem mého případu... Krátce na to jsem nastoupil do nemocnice, jako „sanitář.“ Jistě i soudruh tajemník o tom dostal zpravu...

Dnes, po delší řadě let, vidím tyto zkušenosti v mnohem širším záběru. Náš Pán **nedělá** nikdy chyby, vše vede tak, jak je to pro nás nejlepší. Náš zrak je omezený, a často nedokáže „vidět za roh“, abychom viděli o „malý kousek dál.“

V dnešní době máme sobotu volnou – jenže, jak to vyjádřil jeden starý kazatel: Neumíme ji správně využít... Pak ještě doplnil: Občas se chováme, jako pes, který byl dlouho přivázan na řetězu. Když dostal volnost, nevěděl, co a jak, neuměl svobodu využít správným způsobem. ■

V. SPURNÝ

Žít bez Prostředníka znamená žít bez hříchu.

Pixabay.com

V té době zkoušky bude muset každý člověk stát před Bohem sám. „Praví Panovník Hospodin, i kdyby v ní byli Noé, Daniel a Job,“ kdyby byli na zemi, „Nikoli by ani syna ani dcery nevysvobodili. Oni v spravedlnosti své by vysvobodili sami sebe.“ Ez 14,20

Nyní, kdy náš Velekněz koná dílo smíření za nás, musíme usilovat o dokonalost v Kristu. Náš Spasitel se ani myšlenkou nepoddal moci pokušení. Satan hledá v lidských srdcích slabá místa, která může využít. Když někdo pěstuje hříšnou náklonnost, satan ji zužitkuje pro svá pokušení. Pán Ježíš o sobě

řekl: „Jde Kníže tohoto světa, ale nemá nic na mně.“ J 14,30. Satan nedokázal najít na Božím Synu nic, čím by nad Ním mohl zvítězit. Boží Syn zachovával přikázání svého Otce a nebylo v Ném hříchu, kterého by satan mohl využít ve svůj prospěch. V takovém stavu musí být lidé, kteří chtějí obstát v době soužení. (GC 622-623)

Také jsem viděla, že si mnozí neuvědomují, jací musí být, aby mohli přežít před zrakem Páně bez velekněze ve svatyni v době soužení. Ti, kdo přijmou pečeť živého Boha a budou ochráněni v době soužení, musí dokonale odrážet obraz Ježíšův. (EW 71) ■

Mučedníci křesťanské víry

Skryté kameny v základech církve

SOVĚTSKÝ SVAZ: NIKOLAJ MOLDOVAE

Jednoho mrazivého odpoledne vešli opilí dozorcí do cely, v níž byl zavřen Nikolaj Moldovae, básník a skladatel, ale také zasvěcený křesťan a vůdčí osobnost jednoho probuzeneckého hnutí v rámci ruské pravoslavné církve. Za tyto křesťanské aktivity byl Nikolaj odsouzen v Sovětském svazu k pěti letům tvrdého vězení.

„Lehni si na břicho,“ zavřískal na Nikolaje jeden z dozorců. V tenounké košili a krátkých kalhotách musel ulehnout na ledovou podlahu. Pak mu muži stoupli na záda, stehna a chodidla a zůstali tak stát nejméně hodinu.

Když dozorcí zase odešli, klekl si jeden spoluvězeň k Nikolajovi, aby se podíval na rozsah jeho zranění. K jeho údivu ale Nikolaj hned vstal a řekl: „Zatímco po mně dozorcí dupali, složil jsem novou píseň.“ A ihned ji začal zpívat: „Ať nevyprávíme jen o budoucím nebi, necht' jsou nebesa a svaté hostiny již zde.“

Později, když už byl Nikolaj na svobodě, tajná policie jednou prohledala jeho dům a zabavila mu unikátní knihu rukopisů, které sepisoval několik let. Stovky hodin zasvěcené práce a usilovného psaní přišly nazmar. Tehdy Nikolaj složil další píseň: „Klaním se Ti, Bože, s vděčností za vše, co jsi mi dal, a také za všechno drahé, co jsi mi vzal. Ty konáš jen spravedlnost a v Tebe jsem složil svou důvěru.“

Dnes jsou Nikolajeovy písně obsaženy ve zpěvnících mnoha národů. ■

Z knihy Extreme Devotion, The Voice of The Martyrs, 2001

Mé ovce slyší můj hlas

Jan 10,27

„Nebo ovce mé hlas můj slyší a já je znám a následují mne.“

Jsou tato slova, pronesená naším Spasitelem stále ještě platná? Můžeme také my, kteří žijeme v tomto degenerovaném věku ještě poznat Jeho hlas? A nejen poznat, ale také rozlišit Jeho hlas od hlasu nepřítelů?

Jan 10, 4.5.

„A jak ovce své vlastní ven vypustí, před nimi jde, a ovce jdou za ním, nebo znají hlas Jeho. Ale cizího nikoli následovat nebudou, ale utečou *od něho, nebo neznají hlasů cizích.*“

Ano, poznáme Jeho hlas, jestliže budeme ochotni naslouchat Božím radám. Existují 3 cesty (způsoby), které nám pomohou poznat Boží hlas a Jeho vůli.

První – cesta vede skrze Jeho Slovo – Žalm 119,102.105. „Od soudů tvých se neodvracuji, protože Ty mne vyučuješ, Svíce nohám mým je slovo Tvé a světlo stezce mé.“

Druhá – cesta povede skrze Jeho prozřetelnost – 1M 45, 5-8. „*Proto nyní nermuťte se a neztěžujte sobě toho, že jste mne sem prodali, nebo pro zachování*

života vašeho poslal mne Bůh před vámi. Nebo dvě léta již hlad v zemi, a ještě pět let zůstává v nich, nebudou orat, ani žít. A poslal mne Bůh před vámi, pro zachování ostatků na zemi, a pro zachování životů vašich vysvobozením velikým. Tak tedy ne vy poslali jste mne sem, ale Bůh, který dal mne za otce faraonovi a za pána všemu domu jeho a panovníku po vši zemi Egyptské.“

pixabay.com

Třetí – cesta vede skrze Ducha svatého, promlouvajícího do našich srdcí – 1Král 19,12. „A za třesením země oheň, ale nebyl v ohni Hospodin. A za ohněm HLAS TICHÝ A TEMNÝ.“

Když se rozhodujeme, Boží zjevené slovo má být vždy bráno v potaz, jako první a musí být testem, každé pravdy, nebo hlasu dříve, než je přijmeme.

Jedna zkušenost v mém životě vám bude dobře demonstrovat, jak tyto 3 způsoby, nebo cesty fungují, pokud jde o naslouchání Božímu hlasu a následování Jeho vůle.

Když se naše rodina stěhovala z předměstského domu do současného bydliště v horách

Montany, prošli jsme mnoha událostmi, které vyzkoušely a posílily naši víru a důvěru v Boha. Máme mnoho zkušeností, o kterých bych mohl vyprávět, ale jedna zkušenost ilustruje, jak můžeme poznat Jeho hlas.

Když jsme opustili Illinois, měli jsme 3 týdny na to, abychom našli místo, kde máme bydlet, a které nám Bůh ukáže. Ano, měli jsme 3 týdny na to, abychom projeli 4 státy – Montanu, Idaho, Washington a Oregon, ale měli jsme také zaslíbenou jistotu z Božího slova, která říká: „...dám radu, oči své na tebe obrácené maje.“ Žalm 32, 8. ■

Pozvání ke studijnímu setkání

ve dnech 19. – 21. dubna 2019

Studijní téma:

"BOJ VÍRY"

2Tim. 4,7

Každý, komu není lhostejné, jak chápat důležitá naučení Bible pro dobu konce, je na tato studijní setkání s bratrem MUDr. Horstem Müllerem srdečně zván. Setkání se uskuteční v Domě zahrádkářů ve Frýdlantu nad Ostravicí, ulice Za Hřbitovem.

Začátek bude v pátek v 15 hodin, ukončení v neděli ve 13 hodin.

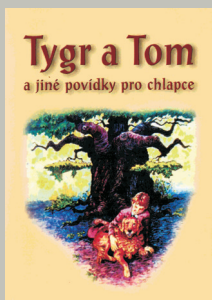
O stravu je postaráno. Prosíme zájemce o ubytování (cena za noc a osobu je 160 Kč), aby se přihlásili buď telefonicky na číslech 565 396 391, 558 681 363, nebo písemně na adrese redakce a na adresách elektronické pošty: **jaromar66@vodafone.de, jaromar66@volny.cz**

Objednávky, a to i starších zvukových záznamů (MP3, DVD), zasílejte na adresu redakce, případně na adresy elektronické pošty, nebo volejte na uvedená tel. čísla. Cena nahrávek je 10,- Kč /1 CD + plus poštovné.

Adresa redakce:

Marcela Juřicová Lubenská 630, 739 11 Frýdlant n. Ostr.

Redakce časopisu Z ráje do ráje

Tygr a Tom a jiné povídky pro chlapce

Soubor pravdivých příběhů vydavatelů Ellen, James a Edsona Whiteových

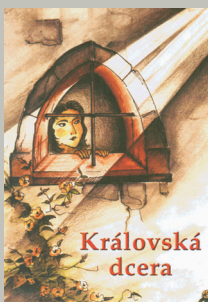
**Formát A5, 152 stran
cena 50 Kč**

Spor o sobotu

Sejmý den je sobota, ale my známe takový režim týdne, podle něhož je sedmý den neděle. Proč...

**Formát A5, 48 stran
cena 25 Kč**

Královská dcera a jiné povídky pro dívky

Soubor pravdivých příběhů vydavatelů Ellen, James a Edsona Whiteových

**Formát A5, 162 stran
cena 60 Kč**

Ve stopách velkého lékaře

E. G. WHITE

Tak, jako byl náš Spasitel, jsme i my na tomto světě proto, abychom sloužili Bohu. Jsme zde, aby...

**Formát A5, 360 stran,
cena 70 Kč + porto**

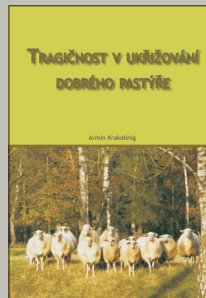

Poslední události konce dějin

Pavel Grulich

Proč dochází stále častěji...
Z jakého důvodu je svět ohrožován...
Jak je možné...

**Barevné
Formát A5, 235 stran
cena 70 Kč**

Tragičnost v ukřižování dobrého pastýře

Armin Krakolinig

Ježíš je ten dobrý pastýř. Jak sám Ježíš rozuměl svému příchodu, učení, uzdravování, utrpení a smrti pro nás a naše hříchy?

**Celobarevné
Formát A4, 60 stran
cena 70 Kč**

Boží soudy přicházejí Steve Wohlberg

Tato knížka obsahuje dobré i špatné zprávy. Ať tomu věříme, nebo ne, život na této planetě se zhorší a to do velké míry, předtím.....

**Formát A6, 40 stran
cena 10 Kč**

Přítomná pravda Studijní materiál

Pro křesťany je naprosto jasné, že Bible je Boží slovo. Víme však...

**Celobarevné
Formát A4, 166 stran
cena 99 Kč**

Bůh hovoří ke konci světa

Steve Wohlberg

Mnozí z vás si uvědomují, že planeta země je v těchto dnech v problémech. Chtěli byste odhalit skryté.....

Formát A6, 40 stran cena 10 Kč

Rozhovor s Ježíšem o sobotě

Gordon Anderson

Základní poznatky dodržování soboty

Formát A6, 32 stran cena 10 Kč

Ten, který přichází

Takové je poselství, které nabízí lidem Bible. Představuje Ježíše Krista pověřeného navrátit svět jeho skutečný úděl. Ohledně tohoto tématu však panují jen samá nedorozumění! Jak divná tvrzení jsou často přičítána na účet Pisma svatého! A přesto, čteme-li je správně, poselství Bible je nádherně srozumitelné, vyvážené, moudré.

Formát A5, 280 stran, cena 50 Kč + porto

Aktuální výklad 7 troubení

na základě textu Zjevení a Ducha prorockí

Armin Krakolinig

Formát A4, 80 stran, cena 25 Kč + porto

Příběhy Davida Gase

díl 2.

Dobrodružství a nebezpečí tam, kde je nebe blízko. Volně pokračování knihy Misijní pilot od téhož autora.

Formát A5, 180 stran, cena 99 Kč + porto

Půlnoční volání

Poselství pro poslední generaci. Ježíšův návrat se stále přibližuje. Naplnění prorockví o dění ve všech sférách našeho života by nás mělo udržovat v bdělosti.

Formát A5, 131 stran, cena 35 Kč + porto

Příběhy Davida Gase

díl 1.

Dobrodružství a nebezpečí tam, kde je nebe blízko.

Formát A5, 180 stran, cena 99 Kč + porto

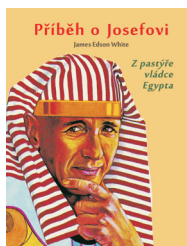

Kniha Job

Cílem této knihy je ukázat čtenáři, jak je možné vstoupit do života vítězství nad sklíčovými problémy.

Armin Krakolinig

Formát A5, 180 stran Měkké desky: cena 25 Kč + porto

Příběh o Josefovi

Čistá a přímá povaha mladého pastýře, pečujícího o stáda svého otce, příznivě ovlivnila jeho fyzické a duševní schopnosti. Skrze obecenství s Bohem a

Formát A5, 60 stran cena 40 Kč + porto

Touha po Ježíši

Z obsahu: Čas se naplnil, Ježíš náš Záchrance, Boží království je blízko, Ježíš nás varuje....

brožúrka Formát A5, 32 stran cena 15 Kč